

[Leif Hermann]

holdes. Men det forudsætter, så vidt vi kan se, at disse planer forbliver bindende også i forbindelse med eventuelle revisioner i næste sektorplanrunde.

Vi kan tilslutte os det forslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven, miljøministeren er kommet med, og som klart strammer op på nogle af de ting, vi var enige om i sommer med hensyn til indgreb i givne tilladelser.

Om udbygning af rensningsanlæggene skal jeg sige, at vi finder det rimeligt, om kommunerne får længere frist, og at målsætningen om nitratfjernelse justeres i overensstemmelse med såvel det økonomisk fornuftige som det miljømæssigt rigtige.

Det er nok værd at mærke sig, at uanset om kommunerne får længere tid, så må de kommunale udgifter på miljøområdet – det er ligegyldigt, om det er driftsudgifter, eller om det er investeringer – fritages for strafafgifter og rammebegrænsninger. Det krav har vi stillet før, og det er stadig væk et krav. Så er det ikke nok, at handlingsplanen kryptisk taler om drøftelser i regeringens kommune-kontaktudvalg. Kommunerne må nu have klart tilsagn om, at i hvert fald miljøudgifterne ikke skal være underkastet regeringens almindelige regereri over den kommunale økonomi.

Dermed er vi nået frem til grundproblemet, til kernen i regeringens plan: landbrugets foranstaltninger.

Til grund for vurderingen af landbrugsforanstaltningerne har vi ganske meget materiale, og navnlig har vi nu fået en rapport, der på socialdemokratisk foranledning er fremsendt til Folketingets miljøudvalg under den lidt anonyme og prosaiske betegnelse »Almindelig del, bilag 497«.

Dette dokument, der er blevet betegnet som en bombe, bekræfter med al ønskelig tydelighed, at handlingsplanens afsnit om landbruget i vid udstrækning er en manipulation med udvaskningstal og forventninger om reduktioner i kunstgødningsforbruget.

Sammenholder man denne rapport med det centrale baggrundspapir i forhold til handlingsplanen, der også er det centrale baggrundspapir i forhold til handlingsplanen, med den version af planen, der slap ud til offentligheden i slutningen af januar måned, falder ganske meget på plads, og navnlig træder landbrugsministerens usaglige indflydelse frem på det tydeligste.

Det første eksempel, jeg skal fremdrage, drejer sig om husdyrgødningens optimale udnyttelse. Her har regeringen indsat noget, der kaldes »yderligere initiativer«. Disse yderligere initiativer består bl.a. i to vejledninger, hvis indhold vi ikke kender, samt i kommende forhandlinger mellem Landbrugsministeriet, landboorganisationerne og formentlig også miljøministeren. På disse yderligere initiativer er der en udvaskningsreduktion på kvælstof på 10.000 t årligt, altså ikke noget lille tal. Der er faktisk her tale om, at kravet til opbevaringskapaciteten må øges til gennemsnitlig 8 måneder; i øjeblikket er gennemsnittet 6. Det fremgår af baggrundsdokumentet, og det bekræftes også af den »første-udgave« af handlingsplanen, som jeg nævnte før, der på side 15 direkte siger: »Det vil blive nødvendigt at forøge den gennemsnitlige opbevaringskapacitet for husdyrgødning med ca. 2 måneders produktion.« Det står der intet om i regeringens handlingsplan.

Ser man nærmere efter, forudsættes denne kapacitetsforøgelse at blive fulgt op af et forbud mod udbringning af husdyrgødning efter 1. november eller i realiteten fra høst og så frem til før såning. Det taler man heller ikke om i handlingsplanen, men man tager udvaskningsresultatet med i fuldt mål.

Næste runde i disse letfærdigheder handler om en bedre anvendelse af husdyrgødningen, men også her er det jo rimeligt og fornuftigt, det, man forestiller sig, nemlig gødningsplanlægning. Handlingsplanen angiver frejdigt effekten af denne gødningsplanlægning til at være 15.000 t reduktion i kvælstofudvaskningen. Hvordan forholder det sig i grunden? Ja, hvis vi ser eksperterne efter i kortene, er de selvfølgelig uenige – det er eksperter, det har dette Folketing oplevet mange gange – men deres skøn peger på en udvaskningsreduktion på mellem 5.000 og 15.000 t, alt efter hvilke forudsætninger man lægger til grund.

Hvad har regeringen gjort? Regeringen har lagt det mest optimistiske tal til grund, og det ville også være fint nok, hvis det så fremgik, hvad det var for nogle forudsætninger, man havde benyttet sig af.

En af forudsætningerne, nemlig den, der fremgår af Jordbrugsøkonomisk Instituts rapport, er, at der finder en overgødskning med kunstgødning sted på mellem 40.000 og 45.000 t. Det fremgår ingen steder af hand-